

άμαχος

άμαχος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἄμαχος], άμαχος· (για στρατιώτη) που δεν πολέμησε: «στον πόλεμο ήταν άμαχος στρατιώτης, γιατί υπηρέτησε ως δακτυλογράφος στο Γενικό Επιτελείο». Συνών. *αβάφτιστος (2) / άκαπνος (1) / κουραμπιές (2) / σοκολατένιος στρατιώτης*.

- *άμαχος πληθυσμός*, (στη γλώσσα της αργκό) η γυναίκα, ο γυναικόκοσμος και γενικά όλοι όσοι χρειάζονται προστασία, παιδιά ή ηλικιωμένοι: «όταν μιλάει ο άντρας, ο άμαχος πληθυσμός δε θα βγάζει κουβέντα || είναι αρχοντάνθρωπος κι ανοιχτοχέρης, και πάντα βοηθάει τον άμαχο πληθυσμό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας